

ΣΤΕ 2456/2012

ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ ΤΜΗΜΑ Γ'

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του στις 5 Μαΐου 2011, με την εξής σύνθεση:
Γ. Σταυρόπουλος, Αντιπρόεδρος, Πρόεδρος του Γ' Τμήματος, Ν. Μαρκουλάκης, Μ. Βηλαράς, Μ. Σταματελάτου, Δ. Μακρής, Σύμβουλοι, Α. - Μ. Παπαδημητρίου, Ευ. Τζιράκη, Πάρεδροι. Γραμματέας η Δ. Τετράδη.

Για να δικάσει την από 8 Μαρτίου 2011 αίτηση:

των: α) και β)
....., κατοίκων, οι οποίοι παρέστησαν με το δικηγόρο Σ. Σδούκο (Α.Μ. 9900), που τον διόρισαν με πληρεξούσιο,

κατά των:1), κατοίκου,
2)....., κατοίκου, 3)
....., κατοίκου και 4)
....., κατοίκου, οι οποίοι δεν
παρέστησαν.

Με την αίτηση αυτή οι αναιρεσείοντες επιδιώκουν να αναρριθεί η υπ' αριθμ. 30/2011 απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων.

Η εκδίκαση άρχισε με την ανάγνωση της εκθέσεως της Εισηγήτριας, Παρέδρου Α.- Μ. Παπαδημητρίου.

Κατόπιν το δικαστήριο άκουσε τον πληρεξούσιο των αναιρεσειόντων, ο οποίος ανέπτυξε και προφορικά τους προβαλλόμενους λόγους αναίρεσεως και ζήτησε να γίνει δεκτή η αίτηση.

Μετά τη δημόσια συνεδρίαση το δικαστήριο συνήλθε σε διάσκεψη σε αίθουσα του δικαστηρίου κ α ι

Α φ ο ύ μ ε λ έ τ η σ ε τ α σ χ ε τ ι κ ά έ γ γ ρ α φ α

Σ κ έ φ θ η κ ε κ α τ ά τ ο Ν ό μ ο

1. Επειδή, για την άσκηση της υπό κρίση αιτήσεως έχει καταβληθεί το νόμιμο παράβολο (2293511, 912404-5/11 ειδικά έντυπα παραβόλου).

2. Επειδή, με την υπό κρίση αίτηση ζητείται η αναίρεση της 30/2011 αποφάσεως του Τριμελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων. Με την απόφαση αυτή έγινε δεκτή ένσταση των αναιρεσιβλήτων α) με την ιδιότητα αφενός του επικεφαλής του συνδυασμού «..... για την, που έλαβε μέρος στις δημοτικές εκλογές του Δήμου και αφετέρου του εκλογέα του εν λόγω Δήμου, και β), και εκλογέων της εκλογικής περιφέρειας του αυτού Δήμου, και ακυρώθηκε η 270/2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων (διορθωθείσα με τις υπ' αρ. 286, 288 και 291/2010 αποφάσεις αυτού), καθ' ο μέρος είχε ανακηρυχθεί δι' αυτής τακτικός δημοτικός σύμβουλος του

Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου (στην εκλογική περιφέρεια
.....) ο πρώτος των αναιρεσιδόντων , με τον συνδυασμό
«.....», με επικεφαλής τον δεύτερο των αναιρεσιδόντων
.....

3. Επειδή, νομίμως χωρεί η συζήτηση της υποθέσεως, παρά την απουσία των αναιρεσιβλήτων, εφόσον, όπως προκύπτει από τις εκθέσεις επίδοσης, που υπάρχουν στο φάκελο, επιδόθηκαν σ' αυτούς, νομότυπα και εμπρόθεσμα, αντίγραφα της υπό κρίση αιτήσεως και της πράξεως του Προέδρου του Τμήματος περί ορισμού εισηγητού και δικασίμου.

4. Επειδή, με το ν. 3852/2010 «..... της Αυτοδιοίκησης και της Αποκεντρωμένης Διοίκησης - Πρόγραμμα Καλλικράτης» (Α' 87) ορίσθηκε στο άρθρο 45 ότι « Ένσταση μπορεί να ασκήσει: α) κάθε εκλογέας εγγεγραμμένος στους εκλογικούς καταλόγους του δήμου, καθώς και β) ο υποψήφιος κατά τις εκλογές στον οικείο δήμο», στο άρθρο 46 παρ. 3 ότι « Οι ενστάσεις εκδικάζονται σε πρώτο και τελευταίο βαθμό από το τριμελές διοικητικό πρωτοδικείο, στην περιφέρεια του οποίου έχει την έδρα του ο οικείος δήμος», στο άρθρο 47 ότι « 1. Η ένσταση στρέφεται κατά της απόφασης με την οποία ανακηρύσσονται οι επιτυχόντες και οι επιλαχόντες συνδυασμοί και οι υποψήφιοι κάθε συνδυασμού που εκλέγονται ως τακτικοί ή αναπληρωματικοί, βάσει του σχετικού πίνακα αποτελεσμάτων, ο οποίος ενσωματώνεται σε αυτή. 2. Λόγους ένστασης μπορούν να θεμελιώσουν: α) η έλλειψη νομίμων προσόντων και η συνδρομή κωλυμάτων σε υποψηφίους που έχουν εκλεγεί ως τακτικά ή αναπληρωματικά μέλη ... », στο δε άρθρο 50 παρ. 1 ότι «Κατά των αποφάσεων που εκδόθηκαν από τα τριμελή διοικητικά πρωτοδικεία χωρεί αίτηση αναιρέσεως ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας». Εξάλλου, η παράγραφος 3 του άρθρου 53 του π.δ/τος 18/1989 (Α' 8), όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010 (Α' 213/17-12-2010), με έναρξη ισχύος από 1-1-2011, ορίζει ότι «Η αίτηση αναιρέσεως επιτρέπεται μόνον όταν προβάλλεται από το διάδικο με συγκεκριμένους ισχυρισμούς που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου, είτε προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου».

5. Επειδή, με την ως άνω διάταξη του άρθρου 12 παρ. 1 του ν. 3900/2010, που εφαρμόζεται στην κρινόμενη υπόθεση ως εκ του χρόνου δημοσίευσης της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, σύμφωνα με τη διάταξη του άρθρου 77 παρ. 5 του π.δ. 18/1989 (Α' 8), που αποδίδει σχετική γενική δικονομική αρχή, θεσπίζεται ως παγία ρύθμιση η κατ' εξαίρεση άσκηση αιτήσεων αναιρέσεως κατά αποφάσεων των διοικητικών δικαστηρίων ενώπιον του Συμβουλίου της Επικρατείας και μόνον εφόσον προβάλλεται από τον διάδικο, με ειδικούς και συγκεκριμένους ισχυρισμούς, που περιέχονται στο εισαγωγικό δικόγραφο, ότι δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας επί των τιθεμένων στην υπόθεση νομικών ζητημάτων ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Η μη τήρηση των ως άνω δικονομικών προϋποθέσεων παραδεκτού ως προς όλους ή ορισμένους από τους προβαλλόμενους λόγους αναιρέσεως συνεπάγεται, αντίστοιχα, την ολική ή μερική απόρριψη της αιτήσεως αναιρέσεως ως απαράδεκτης.

6. Επειδή, στην προκειμένη περίπτωση, όπως προκύπτει από την αναιρεσιβαλλομένη, με την 270/2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, ο πρώτος των αναιρεσιδόντων ανακηρύχθηκε τακτικός δημοτικός σύμβουλος του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου στην εκλογική περιφέρεια με τον συνδυασμό «.....»». Ο εν λόγω είναι πολιτικός μηχανικός και εργολάβος δημοσίων έργων και είχε αναλάβει πριν τις εκλογές της 7-11-2010 την εκτέλεση τριών (3) δημοτικών έργων (ποσών, αντιστοιχώς, 290.481,32, 109.200 και 301.452,24 ευρώ) του Δήμου (ο οποίος με τον ν. 3852/2010 ενσωματώθηκε στη συνέχεια στον Δήμο), είχε δε ορισθεί εγκεκριμένος υπεργολάβος ετέρου έργου του αυτού Δήμου, ποσού 190.152,61 ευρώ. Οι ήδη αναιρεσίβλητοι προέβαλαν με ένστασή τους ότι συνέτρεχε νόμιμο κώλυμα για την εκλογή του ενόψει των διατάξεων του άρθρου 14 παρ. 3, 11 και 12 του ν. 3852/2010, σε συνδυασμό με εκείνη του άρθρου 29 του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (ν. 3463/2006, Α' 114), που ορίζει ότι « Δεν μπορούν να εκλεγούν ή να είναι ... δημοτικοί ή κοινοτικοί σύμβουλοι ... α. Όποιοι συνδέονται με το Δήμο ή την Κοινότητα ή τα νομικά τους πρόσωπα, εξαιρουμένων των συνδέσμων, με συμβάσεις προμήθειας, εκτέλεσης δημοτικού ή κοινοτικού έργου, παροχής υπηρεσιών, παραχώρησης δικαιώματος εκμετάλλευσης δημοτικού έργου ή δημοτικής υπηρεσίας, ύψους άνω των πέντε χιλιάδων (5.000) ευρώ συνολικά ετησίως. ...». Με την αναιρεσιβαλλομένη απόφαση το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων έκρινε, ότι, ανεξάρτητα από την έκδοση βεβαιώσεων περαίωσης από τον Προϊστάμενο της αρμόδιας Τεχνικής Υπηρεσίας, για κανένα από τα προαναφερθέντα δημοτικά έργα δεν είχε γίνει η κατά νόμο παραλαβή και, επομένως, δεν είχε λυθεί ο συμβατικός δεσμός μεταξύ του πρώτου των αναιρεσιδόντων και του, ενσωματωθέντος πλέον στον Δήμο, Δήμου, με αποτέλεσμα τη συνδρομή στο πρόσωπο του ανωτέρω νομίμου κωλύματος για την εκλογή του ως δημοτικού συμβούλου του Δήμου, δέχθηκε για τον λόγο αυτό την ένσταση των αναιρεσιβλήτων και ακύρωσε την 270/2010 απόφαση του Πολυμελούς Πρωτοδικείου Ιωαννίνων, καθ' ο μέρος είχε ανακηρυχθεί δι' αυτής τακτικός δημοτικός σύμβουλος του Δημοτικού Συμβουλίου Δήμου (στην εκλογική περιφέρεια) ο πρώτος των αναιρεσιδόντων

7. Επειδή, με την υπό κρίσιν αίτηση αναιρέσεως προβάλλεται ότι η ως άνω κρίση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Ιωαννίνων είναι εσφαλμένη, διότι, όπως προκύπτει από τα προσκομισθέντα ενώπιον του εν λόγω Δικαστηρίου στοιχεία, όλα τα δημοτικά έργα, τα οποία ο αναιρεσιδών είχε αναλάβει είτε ως ανάδοχος, είτε ως εγκεκριμένος υπεργολάβος της αναδόχου, είχαν ολοκληρωθεί, είχαν συνταχθεί βεβαιώσεις περαίωσης αυτών από την Τεχνική Υπηρεσία του Δήμου και είχε για όλα καταβληθεί το εργολαβικό αντάλλαγμα πριν την ανακήρυξή του ως υποψηφίου, και, συνεπώς, είχε εκλείψει ο συμβατικός δεσμός μεταξύ του αναιρεσιδόντος και του Δήμου , που ενσωματώθηκε στη συνέχεια στον Δήμο, δεν υφίστατο δε νόμιμο κώλυμα για την εκλογή του ως δημοτικού συμβούλου του Δήμου στην εν λόγω εκλογική περιφέρεια. Δεν προβάλλεται, όμως, με το εισαγωγικό δικόγραφο της αιτήσεως αναιρέσεως ότι επί του ζητήματος αυτού δεν υπάρχει νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή ότι υπάρχει αντίθεση της προσβαλλομένης αποφάσεως προς τη νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας ή άλλου ανωτάτου δικαστηρίου ή προς ανέκκλητη απόφαση διοικητικού δικαστηρίου. Σχετικός ισχυρισμός -ότι δεν υπάρχει επί του ζητήματος αυτού νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας - προβάλλεται το πρώτον, απαραδέκτως, με το από 4-4-2011 δικόγραφο πρόσθετου λόγου. Με τα δεδομένα αυτά, ο προβαλλόμενος λόγος

αναιρέσεως είναι απορριπτέος ως απαράδεκτος, σύμφωνα με την ως άνω διάταξη του άρθρου 53 παρ. 3 του π.δ. 18/1989, όπως αντικαταστάθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3900/2010.

8. Επειδή, με την ως άνω διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 12 του ν. 3900/2010 ο νομοθέτης απέβλεπε στην αποσυμφόρηση του Συμβουλίου της Επικρατείας από τον υπερβολικά μεγάλο αριθμό αιτήσεων αναιρέσεως, που δεν θέτουν σημαντικά νομικά ζητήματα, ώστε να εξυπηρετηθεί ο προορισμός αυτού ως Ανωτάτου Διοικητικού Δικαστηρίου και να επιτευχθεί μεγαλύτερη ταχύτητα και αποτελεσματικότητα στην απονομή της διοικητικής δικαιοσύνης σε υποθέσεις που θέτουν σοβαρά νομικά ζητήματα, προέκρινε δε, αντί του πλήρους αποκλεισμού του αναιρετικού ελέγχου σε συγκεκριμένες κατηγορίες υποθέσεων, το νομοθετικό περιορισμό, επί τη βάση ενός αντικειμενικού κριτηρίου, των παραδεκτών προβαλλομένων με την αίτηση αναιρέσεως λόγων. Ανακουφίζοντας το Συμβούλιο της Επικρατείας από την υφιστάμενη, οριακή για τη λειτουργία του, κατάσταση υπερφόρτωσης, αλλά και αποθαρρύνοντας την άσκηση αιτήσεων αναιρέσεως που δεν επιδιώκουν την επίλυση σοβαρών νομικών ζητημάτων, η επίμαχη ρύθμιση, όπως εκτίθεται στη σχετική αιτιολογική έκθεση, αποβλέπει στην παροχή δυνατότητας στο Συμβούλιο της Επικρατείας να ασκήσει αποτελεσματικά τις συνταγματικές του αρμοδιότητες ως ανωτάτου δικαστηρίου στις περιπτώσεις που κατ' εξοχήν επιβάλλεται, τυχόν δε σοβαρά ζητήματα, τα οποία, ανεξάρτητα από τις ως άνω δικονομικές προϋποθέσεις παραδεκτού, ενδείκνυται να αχθούν προς κρίση ενώπιόν του, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο αιτήσεως αναιρέσεως υπέρ του νόμου κατά τις σχετικές διατάξεις, οι οποίες δεν θίγονται και εξακολουθούν να ισχύουν. Με το περιεχόμενο αυτό, η εν λόγω διάταξη δεν αντίκειται στα άρθρα 20 παρ. 1 και 95 παρ. 1 περίπτ. β του Συντάγματος, ούτε στα άρθρα 6 και 13 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως για την προστασία των δικαιωμάτων του ανθρώπου και των θεμελιωδών ελευθεριών (Ε.Σ.Δ.Α.), που υπογράφηκε στη Ρώμη στις 4-11-1950 και κυρώθηκε με το ν.δ. 53/1974 (Α' 256) (πρβλ. ΣΕ 2639/2007, 491/2006, 4134/2000 Ολομ., ΕΔΔΑ Brualla Gomez de la Torre/Spain, απόφ. της 19-12-1997), τα δε περί του αντιθέτου προβαλλόμενα με το υπόμνημα των αναιρεσιόντων είναι απορριπτέα ως αβάσιμα.

9. Επειδή, εξάλλου, ο λόγος αναιρέσεως ότι το Διοικητικό Πρωτοδικείο Ιωαννίνων ώφειλε, εν πάση περιπτώσει, να απορρίψει την ενώπιον αυτού ασκηθείσα ένσταση ως προς τον τρίτο εκ των ενισταμένων (ήδη αναιρεσιβλήτων), επειδή δεν νομιμοποίησε τον παραστάτη κατά τη συζήτηση της ένστασης και υπογράφοντα το δικόγραφο αυτής πληρεξούσιο δικηγόρο, είναι απορριπτέος προεχόντως ως άνευ εννόμου συμφέροντος προβαλλόμενος, δεδομένου ότι ουδέν όφελος θα είχαν οι αναιρεσιόντες από ενδεχόμενη αποδοχή του.

Δ ι ά τ α ύ τ α

Απορρίπτει την αίτηση.

Διατάσσει την κατάπτωση του παραβόλου.

Η διάσκεψη έγινε στην Αθήνα στις 7 Ιουνίου 2011

Ο Πρόεδρος του Γ' Τμήματος
Γραμματέας
Γ. Σταυρόπουλος
Τετράδη

Η
Δ.

και η απόφαση δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση της 5ης Ιουλίου 2012.

Η Πρόεδρος
Γ' Τμήματος

του Α' Τμήματος Διακοπών
Αικ. Συγγούνα

Η Γραμματέας του

Δ. Τετράδη